

Sygn. akt II Ka 240/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Jaszczuk
Sędziowie:	SSO Mariola Krajewska - Sińczuk SSO Teresa Zawisłak (spr.)
Protokolant:	st. sekr. sąd. Beata Defut-Kołodziejak

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 26 czerwca 2014 r.

sprawy **H. K. (1)**

oskarżonej o przestępstwo z art. 284 §2 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora, oskarżoną i jej obrońcę

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 26 lutego 2014 r. sygn. akt VII K 269/12

I. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

1. z kwalifikacji prawnej zarzucanego i przypisanego oskarżonej H. K. (1) czynu eliminuje art. 271§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, a z podstawy prawnej wymiaru kary eliminuje art. 11§3 kk,
2. podwyższa wysokość przywłaszczonych przez oskarżoną H. K. (1) pieniędzy do kwoty 115.505 zł,
3. na podstawie art. 46§1 kk zobowiązuje oskarżoną do częściowego naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. M. kwoty 500 (pięćset) zł,
4. ustala, że wskazany w pkt III wyroku obowiązek naprawienia szkody dotyczy A. S. (1), C. H. (1) i W. K. (1) w miejsce błędnie przytoczonych danych: A. K. (1), C. H. (2) i W. K. (2);

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy, uznając apelacje oskarżonej H. K. (1) i jej obrońcy za oczywiście bezzasadne;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. S. (1) kwotę 516,60 zł (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej z urzędu, wykonywaną w postępowaniu odwoławczym;

IV. zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 240/14

UZASADNIENIE

H. K. (1) została oskarżona o to, że:

w bliżej nieustalonych dniach w okresie od stycznia 1997 roku do 30 listopada 2010 roku w S. działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc zatrudniona w Wojewódzkim Szpitalu (...) w S. na stanowisku kasjera (...) przy tym Szpitalu w niepełnym wymiarze czasu pracy, przywłaszczyła sobie oraz wypłacając osobom nieuprawnionym powierzone jej pieniądze członków (...) w łącznej kwocie 120.027,00, złotych pochodzące z wkładów pracowniczych na szkodę członków (...) w sytuacji, gdy nie miała prawa rozporządzać pieniędzmi z wkładów członków (...), a chcąc ukryć braki kasowe jako osoba uprawniona do wystawienia miesięcznych raportów kasowych i miesięcznych zestawień zbiorczych wypłaconych pożyczek poświadczala w nich nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne poprzez:

1. wpisywanie w zbiorczych zestawieniach i raportach kasowych wypłaconych pożyczek za dany miesiąc wyższych niż przyznane oraz wyższych niż wypłacone członkom (...) kwot pożyczek potwierdzonych podpisami pożyczkobiorców w sytuacji, gdy nie miała prawa rozporządzać pieniędzmi z wkładów członków (...), a mianowicie:

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za czerwiec 1998 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej M. K. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za czerwiec 1998 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 1999 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej H. Z. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 1000 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 1999 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2001 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej A. Ż. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 1500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2001 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za marzec 2002 roku kwoty pożyczki 2500 złotych przyznanej T. C. w sytuacji, gdy przyznano mu przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2000 złotych, której odbiór pokwitował podpisem, a następnie ujęcie kwoty 2500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za marzec 2002 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za marzec 2002 roku kwoty pożyczki 2500 złotych przyznanej H. J. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2000 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 2500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za marzec 2002 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2002 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej B. G. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 1000 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2002 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2004 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej U. K. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 1500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2004 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za maj 2005 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej A. A. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za maj 2005 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za maj 2005 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej Z. A. w sytuacji, gdy przyznano mu przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za maj 2005 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za maj 2005 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej A. B. (1) w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2500 złotych, której odbiór pokwitował podpisem, a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za maj 2005 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za czerwiec 2006 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej A. M. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 1000 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za czerwiec 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2006 roku kwoty pożyczki 4000 złotych przyznanej B. S. (1) w sytuacji, gdy nie otrzymała ona takiej pożyczki z racji jej zatrudnienia w Szpitalu Wojewódzkim w S. do 31.08.2006 roku, a następnie ujęcie kwoty 4000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za wrzesień 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za październik 2006 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej M. G. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za październik 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za listopad 2006 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej A. R. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za listopad 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za listopad 2006 roku kwoty pożyczki 5500 złotych przyznanej M. G. w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 500 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 5500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za listopad 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2006 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej M. B. (1) w sytuacji, gdy przyznano jej przez Zarząd (...) i wypłacono kwotę 2400 złotych, której odbiór pokwitowała podpisem, a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za grudzień 2006 roku

2. wpisywanie w zbiorczych zestawieniach i raportach kasowych wypłaconych pożyczek za dany miesiąc kwot udzielonych pożyczek, dla których brak było wniosków pożyczkobiorców o udzielenie pożyczki oraz kwot przyznanych i wypłaconych pożyczek, które w rzeczywistości nie zostały udzielone w sytuacji, gdy nie miała prawa rozporządzać pieniędzmi z wkładów członków (...) a mianowicie:

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za marzec 1998 roku kwoty pożyczki 900 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 900 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za marzec 1998 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 1998 roku kwoty pożyczki 950 złotych przyznanej i wypłaconej J. K. w sytuacji, gdy kwota ta nie była udzielona, a następnie ujęcie kwoty 950 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 1998 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za kwiecień 1999 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 1999 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 1999 roku kwoty pożyczki 1000 złotych przyznanej i wypłaconej B. K. (1) w sytuacji, gdy kwota ta nie była udzielona, a następnie ujęcie kwoty 1000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 1999 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 1999 roku kwoty pożyczki 1953 złote złotych przyznanej i wypłaconej sobie- H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 1953 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 1999 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 1999 roku kwoty pożyczki 2100 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 2100 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 1999 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2000 roku kwoty pożyczki 1000 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2000 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za sierpień 2000 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za sierpień 2000 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2000 roku kwoty pożyczki 700 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 700 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 2000 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2000 roku kwoty pożyczki 1300 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1300 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 2000 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za październik 2000 roku kwoty pożyczki 1800 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1800 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za październik 2000 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za luty 2001 roku kwoty pożyczki 1350 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1350 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za luty 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za kwiecień 2001 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie – H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za kwiecień 2001 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za czerwiec 2001 roku kwoty pożyczki 2500 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za czerwiec 2001 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za czerwiec 2001 roku kwoty pożyczki 1000 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za czerwiec 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2001 roku kwoty pożyczki 2500 złotych przyznanej i wypłaconej B. K. (2), która nie była członkiem (...) i kwota ta nie była jej wypłacona, a następnie ujęcie kwoty 2500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2001 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za sierpień 2001 roku kwoty pożyczki 150 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 150 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za sierpień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za sierpień 2001 roku kwoty pożyczki 500 złotych przyznanej i wypłaconej K. S. (1), a następnie ujęcie kwoty 500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za sierpień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2001 roku kwoty pożyczki 650 złotych przyznanej i wypłaconej E. B., a następnie ujęcie kwoty 650 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za październik 2001 roku kwoty pożyczki 2500 złotych przyznanej i wypłaconej B. K. (2), która nie była członkiem (...) i kwota ta nie była jej wypłacona, a następnie ujęcie kwoty 2500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za październik 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za październik 2001 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej i wypłaconej D. J. w sytuacji, gdy kwota ta nie była mu wypłacona a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za październik 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za listopad 2001 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej i wypłaconej D. J. w sytuacji, gdy kwota ta nie była mu wypłacona a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za listopad 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2001 roku kwoty pożyczki 3013 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 3013 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2001 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej i wypłaconej D. J. w sytuacji, gdy kwota ta nie była mu wypłacona a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2001 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za kwiecień 2002 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 2002 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za maj 2002 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za maj 2002 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2002 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za lipiec 2002 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za listopad 2002 roku kwoty pożyczki 450 złotych przyznanej i wypłaconej E. B., a następnie ujęcie kwoty 450 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za listopad 2002 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2002 roku kwoty pożyczki 478 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 478 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2002 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za styczeń 2003 roku kwoty pożyczki 1100 złotych przyznanej i wypłaconej M. J. w sytuacji, gdy kwota taka nie była wypłacona, a następnie ujęcie kwoty 1100 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za styczeń 2003 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za luty 2003 roku kwoty pożyczki 1000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 1000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za luty 2003 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za kwiecień 2003 roku kwoty pożyczki 3000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 3000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 2003 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2003 roku kwoty pożyczki 1500 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 1500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 2003 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2003 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej i wypłaconej E. G. w sytuacji, gdy wota taka nie była wypłacona, a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2003 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2003 roku kwoty pożyczki 459 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 459 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za wrzesień 2003 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za marzec 2004 roku kwoty pożyczki 2300 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2300 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za marzec 2004 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za październik 2004 roku kwoty pożyczki 600 złotych przyznanej i wypłaconej J. P. (1), a następnie ujęcie kwoty 600 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za październik 2004 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za styczeń 2005 roku kwoty pożyczki 2500 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za styczeń 2005 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2005 roku kwoty pożyczki 624 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 624 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2005 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2005 roku kwoty pożyczki 1190 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 1190 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za grudzień 2005 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za luty 2006 roku kwoty pożyczki 1000 złotych przyznanej i wypłaconej E. B., a następnie ujęcie kwoty 1000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za luty 2006 roku

- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za marzec 2006 roku kwoty pożyczki 3500 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 3500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za marzec 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za czerwiec 2006 roku kwoty pożyczki 600 złotych przyznanej i wypłaconej J. P. (1), a następnie ujęcie kwoty 600 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za czerwiec 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za czerwiec 2006 roku kwoty pożyczki 500 złotych przyznanej i wypłaconej E. B., a następnie ujęcie kwoty 500 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za czerwiec 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za sierpień 2006 roku kwoty pożyczki 4000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 4000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za sierpień 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2006 roku kwoty pożyczki 4000 złotych przyznanej i wypłaconej B. S. (1) w sytuacji, gdy nie otrzymała ona takiej pożyczki z racji jej zatrudnienia w Szpitalu Wojewódzkim w S. do 31.08.2006 roku, a następnie ujęcie kwoty 4000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za wrzesień 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za wrzesień 2006 roku kwoty pożyczki 4000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 4000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za wrzesień 2006 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za lipiec 2007 roku kwoty pożyczki 3362 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 3362 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za lipiec 2007 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2007 roku kwoty pożyczki 2000 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2000 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za grudzień 2007 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za październik 2008 roku kwoty pożyczki 2480 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2480 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za październik 2008 roku
- poprzez wpisanie w zestawieniu udzielonych pożyczek za grudzień 2008 roku kwoty pożyczki 2396 złotych przyznanej i wypłaconej sobie - H. K. (1), a następnie ujęcie kwoty 2396 złotych w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...)za grudzień 2008 roku
- tj. o czyn z art. 284 § 2 kk w zb. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk.

Wyrokiem z dnia 27 lutego 2014 r., sygn. akt VII K 269/12, Sąd Rejonowy w Siedlcach:

I. oskarżoną **H. K. (1)** uznał za winną dokonania zarzucanego jej czynu wyczerpującego dyspozycję art. 284 § 2 kk w zb. z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk z tym, że z opisu czynu wyeliminował zapis „w okresie od stycznia 1997r.” przyjmując w to miejsce zapis „od marca 1998r.”, wyeliminował zapis „w łącznej kwocie 120. 027,00 zł.” przyjmując w to miejsce zapis „w łącznej kwocie nie mniejszej niż 53.966,00 zł.” oraz wyeliminował zapis „w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 2002 roku” przyjmując zapis „w zbiorczym Raporcie kasowym nr (...) za kwiecień 2002 roku” i za to na podstawie art. 284 § 2 kk w zw. z art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonej karę 1 roku

i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz na podstawie art. 33 § 3 kk wymierzył jej karę grzywny wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata;

III. na podstawie art. 46 § 1 kk zobowiązał oskarżoną do częściowego naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody, przez zapłatę kwot po 500 złotych na rzecz pokrzywdzonych: A. K. (1), M. G., A. S. (2), M. A., M. P., A. Ż., A. M., B. M., A. B. (2), J. B., A. D., S. D., C. H., A. I., A. J., H. K. (2), T. K., W. K. (1), K. K. (1), A. K. (2), A. L., M. Ł., M. M., G. M., B. O., U. P., G. P., B. P., A. S. (3), B. S. (2), J. S. (2), B. S. (3), A. T., K. T., J. W., H. Ż., A. K. (3), E. Z., T. D., D. K., W. K. (2), D. A., A. S. (4), U. Ś., A. W., I. O. oraz do całkowitego naprawienia szkody poprzez zapłatę kwoty 210 złotych na rzecz pokrzywdzonej A. Ł.;

IV. zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. S. (1) kwotę 1.343,16 złotych, w tym kwotę VAT 251,16 złotych tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę oskarżonej, sprawowaną z urzędu przez tegoż adwokata;

V. zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa tytułem częściowego pokrycia kosztów postępowania kwotę 11.870,23 złotych i zwolnił ją od ponoszenia opłaty.

Apelację od przedstawionego wyżej wyroku wnieśli Prokurator Rejonowy w Siedlcach, obrońca oskarżonej oraz oskarżona H. K. (1) osobiście.

Prokurator zaskarżając to orzeczenie w całości na niekorzyść oskarżonej, zarzucił mu:

I. obrazę prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 kk poprzez zaniechanie orzeczenia w punkcie III wyroku obowiązku naprawienia szkody wobec pokrzywdzonej J. M. w sytuacji, gdy pokrzywdzona ta złożyła przed rozpoczęciem przewodu sądowego wnioski o zwrot kwoty wkładów w wysokości 1350,00 złotych i wnioski „o rozpatrzenie roszczenia w postępowaniu adhezyjnym”, co obligowało Sąd do orzeczenia tego obowiązku;

II. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

- art. 4 kpk, art. 7 kpk i art. 410 kpk polegającą na nieuwzględnieniu przy ferowaniu wyroku wszystkich mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy ujawnionych w toku postępowania karnego dowodów, a przede wszystkim wybiórcza ocena opinii biegłej z zakresu księgowości, pomijająca podane przez nią na rozprawie wyliczenia kwoty niedoboru, które w powiązaniu z pozostałymi dowodami w sprawie w tym analizą policyjną i informacją nadesłaną przez (...) przy (...) Szpitalu Wojewódzkim Sp. z o.o. w S. pozwoliły przyjąć, że kwota niedoboru (...) wyniosła łącznie 115. 505,00 złotych i kwota taka powinna zostać przypisana oskarżonej jako przywłaszczona nie tylko dla siebie ale i kwota, którą rozporządziła ona jak własną, co wyczerpuje znamiona czynu z art. 284 § 2 kpk

- art. 413 § 2 pkt 2 kpk polegającą na błędnym rozstrzygnięciu co do środka karnego w postaci orzeczenia obowiązku naprawienia szkody na rzecz nie będących stronami postępowania A. K. (1), C. H.

i W. K. (1) w sytuacji, gdy pokrzywdzonymi w sprawie

są inne osoby t.j. A. K. (1) (obecnie S.), C. H.

i W. K. (1) i na ich rzecz Sąd winien orzec obowiązek naprawienia szkody.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów odwołujący się wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

- wskazanie w punkcie I wyroku wysokości przywłaszczonej kwoty w wysokości 115. 505,00 złotych w miejsce zapisu „w łącznej kwocie nie mniejszej niż 53. 966,00 złotych”

- orzeczenie w punkcie III wyroku obowiązku naprawienia szkody także na rzecz pokrzywdzonej J. M. w kwocie 1.350,00 złotych

- wskazanie w punkcie III wyroku obowiązku naprawienia szkody prawidłowo na rzecz A. S. (1), C. H. (1) i W. K. (1) w miejsce błędnie przytoczonych danych: A. K. (1), C. H. (2) i W. K. (2).

Obrońca oskarżonej zaskarżył także wyrok w całości, jednakże na korzyść oskarżonej i zarzucił mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na:

- przyjęciu, że oskarżona poświadczala nieprawdę wpisując w zbiorczych zestawieniach i raportach kasowych kwot udzielonych i wypłaconych pożyczek, dla których nie było wniosków pożyczkobiorców o udzielenie pożyczki i które nie zostały udzielone w sytuacji, gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, że w ramach (...) zdarzało się, że pożyczki udzielone były z pominięciem pisemnej procedury ich udzielania bądź też kwota faktycznie udzielonej pożyczki różniła się od wnioskowanej, co uniemożliwia weryfikację, czy wpisywane w zestawieniach i raportach przez oskarżoną dane co do udzielonych i wypłaconych pożyczek stanowiły nieprawdę,

- przyjęciu, że wartość szkody poniesionej przez pokrzywdzonych wymienionych w pkt III wyroku wynosi co najmniej po 500 zł w przypadku każdego z nich, zaś w przypadku I. O. wartość ta wynosi 210 zł w sytuacji, gdy zarówno z opinii biegłych jak i zeznań świadków wynika, że nie jest możliwe precyzyjne ustalenie wartości wkładów członków Kasy, które nie zostały im wypłacone na skutek zaistniałego niedoboru, sami zaś pokrzywdzeni określali wysokość szkody w sposób orientacyjny bądź też nie mieli żadnej wiedzy w tym przedmiocie,

- przyjęciu, że oskarżona dokonała przywłaszczenia na swoją rzecz bądź też poprzez wypłaty innym osobom powierzonym jej środków w kwocie nie mniejszej niż 53.966,00 zł w sytuacji gdy wskazana suma stanowi jedynie wartość zadłużenia oskarżonej wobec Kasy z tytułu pożyczek wynikającą z jej indywidualnego konta pożyczkowego na dzień przed dokonaniem przez nią wpłaty w kwocie 20.000 zł w listopadzie 2010 r. na poczet tego zadłużenia i brak jest jakichkolwiek dowodów przemawiających za przyjęciem ich przywłaszczenia przez oskarżoną,

2. naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na wynik sprawy w szczególności:

- art. 5 § 2 kpk poprzez rozstrzygnięcie nasuwających się w sprawie wątpliwości na niekorzyść oskarżonej H. K. (1) tj. w szczególności wątpliwości nasuwających się na gruncie dowodu z opinii biegłej z zakresu rachunkowości, zdaniem której zgromadzona dokumentacja źródłowa nie pozwala na jednoznaczne wskazanie przyczyn niedoboru środków pieniężnych po stronie (...); nadto wątpliwości odnoszących się do ustalenia wartości szkody poniesionej przez poszczególnych pokrzywdzonych na skutek odmowy wypłacania wniesionych przez nich wkładów;

- art. 4 kpk w zw. z art. 7 kpk poprzez:

- uwzględnienie jedynie okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonej tj. faktu powstania niedoboru po stronie (...) w okresie zajmowania przez oskarżoną stanowiska kasjerki,

- nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonej tj. zaniedbań w zakresie obowiązków należących do księgowej Kasy oraz Komisji Rewizyjnej Kasy,

- wadliwą, jednostronną ocenę dowodów w postaci dokumentacji księgowej i rachunkowej Kasy oraz dowodu z opinii biegłej z zakresu rachunkowości M. B. (2) poprzez przyjęcie, iż dowody te świadczą o winie oskarżonej w zakresie popełnienia zarzucanych jej czynów,

- wadliwą, jednostronną oraz sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę dowodów z zeznań świadków oraz dokumentacji księgowej

i rachunkowej Kasy poprzez przyjęcie, iż dowody te świadczą o wysokości szkody wyrządzonej przez oskarżoną konkretnym pokrzywdzonym, mimo iż np. świadek M. P. nie miała żadnej wiedzy odnośnie faktu wypłacenia bądź nie przez Kasę wniesionych wkładów,

- wadliwą, jednostronną i sprzeczną z zasadami doświadczenia życiowego ocenę dowodu z wyjaśnień oskarżonej poprzez przyjęcie, że oskarżona

w swoich wyjaśnieniach przyznała się do spowodowania po stronie Kasy niedoboru w kwocie 53. 966,00 zł podczas gdy prawidłowa analiza i ocena wyjaśnień oskarżonej winna prowadzić do wniosku, że oskarżona uznaje jedynie stan swojego zadłużenia wobec Kasy z tytułu pobranych pożyczek

na wskazaną kwotę na dzień poprzedzający dokonanie przez nią wpłaty

na rzecz Kasy w kwocie 20 000 zł w listopadzie 2010 r.,

- art. 413 § 2 pkt 1 kpk poprzez nieprecyzyjny opis czynu przypisanego oskarżonej, polegający na:

- zaniechaniu wskazania, jaką postać miało działanie oskarżonej które wyczerpywało znamiona przestępstwa przywłaszczenia środków,
- zawarciu w akcie oskarżenia, a następnie w wyroku, w pkt 2 opisu znamion przypisanego oskarżonej czynu, określeń niewskazujących na niezgodność z prawdą danych wpisywanych w zbiorczych zestawieniach danych i raportach kasowych (myślnik pierwszy, trzeci, od piątego do szesnastego, od osiemnastego do dwudziestego pierwszego, dwudziestego piątego, od dwudziestego siódmego do trzydziestego pierwszego, od trzydziestego trzeciego do trzydziestego piątego, od trzydziestego siódmego do czterdziestego siódmego, od czterdziestego dziewiątego do pięćdziesiątego trzeciego)

- art. 424 § 1 pkt 1 i 2 kpk poprzez zaniechanie odniesienia

się w uzasadnieniu wyroku do wartości dowodowej poszczególnych dowodów, w tym odmowy wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonej

w znacznej części; zaniechanie wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku

w zakresie przyjęcia, że czyn zarzucany oskarżonej stanowi czyn ciągły oraz wyczerpuje dyspozycje czynów z art. 284 § 2 kk oraz art. 271 § 1 kk.

W uzasadnieniu środka odwoławczego obrońca podniósł również zarzut obrazy art. 424 § 2 kpk przez nienależyte uzasadnienie rozmiaru wymierzonej kary.

Ponadto, na wypadek nieuwzględnienia powyższych zarzutów, obrońca podniósł naruszenie przepisów postępowania w postaci art. 624 § 1 kpk poprzez zaniechanie zwolnienia oskarżonej od kosztów sądowych w całości pomimo, że sytuacja osobista, zarobkowa i majątkowa oskarżonej nie pozwala jej na uiszczenie tych należności, zwłaszcza przy jednoczesnym nałożeniu na oskarżoną kary grzywny oraz zobowiązaniu jej do naprawienia szkody w łącznej kwocie przekraczającej dwadzieścia tysięcy złotych.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanych jej czynów, ewentualnie zaś o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

H. K. (1), we wniesionej przez siebie apelacji, zaskarżyła wyrok Sądu I instancji w całości, zarzucając:

I. błąd w ustaleniach faktycznych, będący wynikiem mającej wpływ na treść orzeczenia obrazy przepisów postępowania, który to błąd wyrażał

się w przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, że oskarżona dopuściła się przywłaszczenia mienia na kwotę 53.966,00 zł oraz poświadczyla nieprawdę w dokumentach celem przywłaszczenia pieniędzy (...) w (...) w S., w sytuacji gdy prawidłowo oceniony zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, w żadnym wypadku nie dawał podstawy do przyjęcia jej odpowiedzialności w kształcie ujętym w wyroku,

II. sporządzenie uzasadnienia wyroku w sposób wewnętrznie sprzeczny,

III. bezpodstawne obciążenie kosztami sądowymi w zakresie opinii biegłej.

W następstwie tak sformułowanych zarzutów H. K. (1) wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siedlcach.

W toku rozprawy odwoławczej prokurator poparł apelację oskarżyciela publicznego i wnioski w niej zawarte oraz wniosł o nieuwzględnienie apelacji obrońcy oskarżonej i oskarżonej. Obrońca oskarżonej poparł apelację i wnioski w niej zawarte, wniosł o nieuwzględnienie apelacji prokuratora, a nadto wniosł o zasądzenie kosztów obrony z urzędu za II instancję oświadczając, że nie zostały opłacone w całości, ani w części. Oskarżona poparła własną apelację, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie jej od popełnienia zarzucanego czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacje oskarżonej H. K. (1) i jej obrońcy były bezzasadne i to w stopniu oczywistym. Kompleksowa kontrola zaskarżonego rozstrzygnięcia, przeprowadzona przez Sąd II instancji z urzędu, skutkowała jego zmianą, wyrażającą się punktem I. 1. wyroku Sądu Okręgowego. Środek odwoławczy wniesiony przez oskarżyciela publicznego okazał się o tyle skuteczny, że doprowadził do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie wskazanym w punktach I. 2.- 4. orzeczenia Sądu Odwoławczego.

Zważywszy, iż obrońca oskarżonej nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Odwoławczego, na podstawie art. 457§2 kpk w zw. z art. 423§1a kpk odstąpiono od przeprowadzenia rozważań w zakresie zarzutów podniesionych przez tegoż obrońcę.

Na wstępie należy podkreślić, że Sąd Odwoławczy po wnikliwym zapoznaniu się z aktami przedmiotowej sprawy oraz dołączoną do tej sprawy dokumentacją stwierdził, iż Sąd I instancji w sposób prawidłowy, zgodny z obowiązującym prawem, przeprowadził postępowanie dowodowe w niniejszej sprawie. Z całym naciskiem należy również podkreślić, że Sąd na rozprawie głównej przesłuchał wszystkie osoby mające istotne informacje na temat zdarzeń będących przedmiotem osądu w niniejszej sprawie, a nadto uzupełnił na rozprawie opinię biegłej z zakresu księgowości oraz ujawnił wszystkie dokumenty i inne dowody dążąc do wyjaśnienia istotnych okoliczności czynu zarzucanego oskarżonej. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, iż wszystkie ujawnione na rozprawie dowody Sąd analizował, rozważał i oceniał, zaś podstawą ustaleń faktycznych był całokształt tak ocenionych dowodów. Faktem jest, że ocena tych dowodów częściowo przybrała formę sumaryczną, jednakże forma ta nie może być uznana w realiach niniejszej sprawy za nieprawidłową. Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku bezspornie wynika jakie fakty Sąd uznał za udowodnione, na jakich w tej mierze oparł się dowodach i dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych. Uzasadnienie wyroku Sądu Rejonowego pozwala na merytoryczną kontrolę zapadłego w tej sprawie rozstrzygnięcia. Argumenty dotyczące oceny dowodów, zdaniem Sądu Odwoławczego, nie sprzeciwiają się dyrektywom art. 7 kpk i w związku z tym ocena tych dowodów nie może być skutecznie podważona.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów apelacji osobistej H. K. (1) Sąd Okręgowy stwierdził, że poza ogólnie sformułowanymi zarzutami, oskarżona nie wskazała jakich konkretnie jej zdaniem uchybień dopuścił się Sąd Rejonowy przy rozpoznaniu jej sprawy. Zarzuciła ona, iż sporządzenie uzasadnienia wyroku zawierało wewnętrzne sprzeczności, a także, że błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę wyroku wyrażał się w przyjęciu, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazuje, iż dopuściła się przywłaszczenia mienia na kwotę 53.966

zł oraz poświadczyla nieprawdę w dokumentach celem przywłaszczenia pieniędzy członków (...) w (...) w S. w sytuacji, gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy nie dawał podstawy do takiego przyjęcia. Niezależnie od powyższego zarzuciła bezpodstawne obciążenie jej kosztami sądowymi w zakresie opinii biegłej. Apelacja ta nie zawiera uzasadnienia zarzutów, a zatem trudno ustosunkować się Sądowi Okręgowemu do jakichkolwiek konkretnych, ewentualnych uchybień Sądu I instancji.

Sąd Odwoławczy rozważając zasadność zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych przyjętego za podstawę wyroku doszedł do przekonania, że zarzut ten jest oczywiście bezzasadny. Jak stwierdzono wyżej, zarzut błędu w ustaleniach faktycznych nie może sprowadzać się do samego tylko ogólnikowego i jednostronnego, unikającego odwołania się do konkretów, kwestionowania ustaleń i wniosków Sądu I instancji, wyrażonych w uzasadnieniu wyroku. Wskazywać natomiast musi, jakich konkretnych uchybień w zakresie wskazań wiedzy, doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania dopuścił się ten Sąd w ocenie materiału dowodowego. Sama tylko możliwość, w sprawie niniejszej czysto teoretyczna, przeciwstawienia ustaleniom Sądu orzekającego odmiennego poglądu nie może prowadzić do wniosku o popełnieniu błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Okręgowy po przeanalizowaniu pisemnych motywów zaskarżonego wyroku stwierdził, że ustalenia faktyczne Sądu I instancji znalazły pełne potwierdzenie w ujawnionym na rozprawie materiale dowodowym i wbrew twierdzeniom apelującej nie noszą cech błędu. Przede wszystkim na podkreślenie zasługuje fakt, iż Sąd Rejonowy z wyjątkową starannością ustalił mechanizm funkcjonowania przedmiotowej Kasy Zapomogowo – Pożyczkowej oraz zakres działań podejmowanych przez oskarżoną - jako kasjera tej Kasy. Z dowodów zebranych w tej sprawie, a w szczególności z ujawnionych na rozprawie dokumentów finansowo – księgowych oraz z zeznań świadków – członków zarządu przedmiotowej Kasy bezspornie wynika, że jedyną osobą, która miała bezpośredni związek z pieniędzmi Kasy, była oskarżona. To jej bowiem powierzono środki pieniężne znajdujące się w dyspozycji (...). Obowiązkiem oskarżonej było zapoznanie się z postanowieniami Statutu tej Kasy oraz Ustawą o rachunkowości i Rozporządzeniem Rady Ministrów w sprawie pracowniczych kas zapomogowo-pożyczkowych z dnia 19 grudnia 1992 roku i stosowanie tych przepisów w bieżącej pracy. Ponadto, z samego zatrudnienia H. K. (1) na tym stanowisku wynikał obowiązek rzetelnego i sumiennego wykonania powierzonych jej obowiązków. W myśl § 24 pkt 4 Statutu decyzje w przedmiocie przyznawania pożyczek, ustalania okresu ich spłat oraz innych związanych z tym decyzji musiał podjąć Zarząd Kasy, zaś wniosek o udzielenie pożyczki, zgodnie z § 40 powinien być złożony na urzędowym formularzu. Z dokumentów finansowo – księgowych zabezpieczonych w tej sprawie oraz z zeznań świadków, w tym przede wszystkim A. K., J. P., K. S. i innych oraz biegłej z zakresu księgowości bezspornie wynika, że oskarżona naruszyła obowiązujące w tych regulacjach prawnych przepisy, dokonując szeregu operacji finansowych wbrew zawartym tam postanowieniom. Nie ulega wątpliwości, że samodzielnie podejmowała decyzje o wypłacaniu na swoją rzecz oraz na rzecz innych osób środków pieniężnych pomimo braku zgody Zarządu Kasy i nie zachowania pisemnej formy wniosków o przydzielenie pożyczki. Jak wynika zarówno ze Statutu, a także z zeznań członków Zarządu Kasy, istniały przypadki, że zwracały się osoby o przyznanie pożyczek w trybie pilnym, bez zachowania pisemnej formy wniosków o przyznanie tych pożyczek, jednakże w takich nagłych sytuacjach zobowiązywano osobę ubiegającą się o pożyczkę do uzupełnienia tych braków formalnych, zaś fakt przyznania tej pożyczki był odnotowywany każdorazowo w protokole posiedzenia Zarządu Kasy. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, że pożyczki te, zwane „chwilkami”, dotyczyły niewielkich kwot i najczęściej osoby te zobowiązane były do jej spłacenia w bardzo krótkim terminie. W pozostałych przypadkach postępowanie o przyznanie pożyczki musiało odbywać się zgodnie ze Statutem i przyjętymi w tych przepisach zasadami. Oskarżona nie przyznając się do popełnienia zarzucanego jej czynu twierdziła, że nie może ponosić odpowiedzialności za niedobór w (...) ze względu na to, iż przejęła Kasę w styczniu 1994 roku bez bilansu, zaś w okresie listopada 2005 roku i od sierpnia do września 2006 roku zaginęły jej dokumenty dotyczące wypłat pożyczek, które dopisała jako swoje zadłużenie, zaś w grudniu 2010 roku dokumenty te znalazły się. Oskarżona twierdziła, że wskazywana przez nią kwota 53.966 zł stanowi zaciągniętą przez nią pożyczkę w tejże (...), a w żadnym razie, jej zdaniem, nie można tej kwoty traktować jako przywłaszczenie powierzonego jej mienia. Jak słusznie zauważył Sąd I instancji, istotnie oskarżona przejęła stan Kasy bez bilansu w grudniu 1993 roku. Zważyć jednak należy, że z księgi głównej wynika, że na koniec 1996 roku w Kasie tej powstał niedobór w wysokości 701,03 zł, a na rachunku bankowym w kwocie 3.760,97 zł. Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, że oskarżona nie kwestionowała stanu finansów na dzień przejęcia Kasy. Ustalono wyżej niedobory po trzech latach działalności oskarżonej jako kasjera, zdaniem Sądu Okręgowego, również potwierdza, że niedoboru w tej Kasie w czasie jej

przejęcia przez oskarżoną nie było. Nie można się też zgodzić z twierdzeniem oskarżonej, że zaginięcie dokumentów w wyżej określonych terminach wskazywało na niesłuszne przypisanie jej spowodowania niedoboru w wysokości 24.000 zł. Zaginięcie dokumentów może świadczyć jedynie o bałaganie w dokumentacji Kasy, stworzonym przez oskarżoną. Oskarżona prowadząc całą dokumentację Kasy i wypłacając pieniądze z banku, a następnie wypłacając pożyczki pożyczkobiorcom, była zobowiązana do przesłania informacji o zaciągniętych pożyczkach i terminach spłat pracodawcy, celem spłaty rat pożyczek z wynagrodzenia za pracę. Tak więc, gdyby nawet zaginęły oskarżonej dokumenty, to po uprzednim powiadomieniu o powyższym pracodawcy (o wysokości rat i wysokości zadłużenia) informacje te byłyby dostępne w dziale płac. Spłaceniu przez oskarżoną kwoty 2000 zł w grudniu 2010 roku, po odnalezieniu tych dokumentów, powinno wskazywać na nadpłatę, a nie na niedobór. Niezasadne i niewiarygodne jest twierdzenie oskarżonej, że kwotę 53.966 zł należy traktować jako zaciągniętą przez nią pożyczkę, a nie jako przywłaszczenie mienia powierzonego jej jako kasjerowi (...). Z dowodów zebranych w tej sprawie wynika bowiem, że oskarżona systematycznie pobierała z tej Kasy pieniądze bez pisemnych wniosków o przyznanie pożyczki bez zgody Zarządu, zaś spłaty ustalała według własnej woli. Niezależnie od powyższego pobierała pieniądze z tej kasy na konto osób, które nie były nawet zorientowane, iż pożyczkę tę oskarżona wzięła na ich konto, tj. D. J., bądź też na osoby, które nie były zatrudnione w tym zakładzie pracy – B. S. (1), albo nie były członkami (...) (córka oskarżonej). Jak stwierdzono wyżej, przesłuchane w charakterze świadków osoby pokrzywdzone tym przestępstwem potwierdziły okoliczności ustalone przez Sąd I instancji, również co do braku wypłaty wkładów członkowskich. Na podkreślenie w tym miejscu zasługuje to, że takie działanie oskarżonej spowodowało, iż mimo niewypłacenia członkom (...) gromadzonych przez nich latami wkładów członkowskich na koncie bankowym Kasy nie pozostały żadne pieniądze, na pożyczkę członkowie oczekiwali często kilkanaście miesięcy i zawsze po spłaceniu poprzedniej pożyczki, zaś oskarżona pobierała z Kasy pieniądze dla siebie wtedy, kiedy były jej potrzebne, bądź też udzielała tych pieniędzy innym osobom bez zgody organu właściwego. Takie działanie było możliwe jedynie wówczas, gdy oskarżona zorientowała się, że nad jej działalnością jako kasjerki nie ma żadnej kontroli ani ze strony członków Zarządu, ani z Komisji Rewizyjnej, ani nawet ze strony głównej księgowej. Zarówno z wyjaśnień oskarżonej jak i zeznań E. B. wynika, że oskarżona przedkładała jej dokumenty, w tym raporty kasowe po upływie kilku, a nawet kilkunastu miesięcy jednorazowo, kiedy skontrolowanie prawidłowości tych dokumentów było wręcz niemożliwe. Oskarżona wiedziała również, iż Zarząd Kasy podejmuje decyzje o przydzieleniu pożyczek **jedynie na podstawie jej ustnej informacji** zarówno co do stanu konta Kasy, jak też ilości osób ubiegających się o pożyczki. Stworzenie takiego „bałaganu” i świadomość braku kontroli umożliwił oskarżonej podejmowanie działań opisanych w zarzucie aktu oskarżenia. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości fakt, iż takie działanie oskarżonej wyczerpywało znamiona art. 284§2 kk popełnionego w pewnych odstępach czasu, na przestrzeni wielu lat. Oskarżona dysponowała pieniędzmi Kasy jak własnymi. Przestępstwo z art. 284§2 kk jest niewątpliwie przestępstwem kierunkowym, a przepis ten wymaga, aby zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest włączenie powierzonej rzeczy do majątku sprawcy lub postępowanie z nią jak z własną w inny sposób. Sprawca musi obejmować świadomością desygnaty wszystkich znamion typu czynu zabronionego przewidzianego w art. 284§2 kk, w tym także fakt, że rzecz została mu powierzona. Jak wynika z wyżej wymienionych okoliczności, oskarżona obejmowała swoją świadomością powierzenie jej pieniędzy członków Kasy i nie ulega wątpliwości, że pieniędzmi tymi dysponowała jak swoją własnością, przy czym część z tych pieniędzy pobierała dla siebie, w tym również fałszując dokumentację poprzez wpisywanie w raporty kasowe wyższych kwot niż faktycznie przyznano w pożyczkach, a część z nich przyznawała innym osobom bez zgody Zarządu. Rozbieżności występujących w zakresie udzielonych pożyczek i wskazanych w raportach kasowych, nie można tłumaczyć możliwością błędu będącego konsekwencją nieuwagi. H. K. (1), jako osoba od wielu lat obeznana z mechanizmami obsługi kasowej, musiała zdawać sobie sprawę ze znaczenia jakichkolwiek nieścisłości pomiędzy sumami wskazanymi w dokumentacji, a wypłacanymi. Względny nieodpartej logiki nakazują więc przyjąć, że występujące różnice stanowiły efekt zamierzonej działalności oskarżonej. Na podkreślenie zasługuje też, zdaniem Sądu Odwoławczego, pewna schematyczność działania, wyjątkowo często sprowadzająca się do rozbieżności w kwocie 500 zł. Wspomniany wyżej brak należytego nadzoru w powiązaniu z faktyczną możliwością stwierdzenia niedoboru, jedynie w oparciu o decyzję Zarządu Kasy również w tym przypadku nakazały przyjęcie zamiaru kierunkowego z chęci władania pieniędzmi Kasy, jak własnymi. Te wszystkie okoliczności potwierdzają, że ustalony przez Sąd I instancji

stan faktyczny przedmiotowego zdarzenia jest prawidłowy, nie nosi cech błędu, a w konsekwencji wina oskarżonej w zakresie przypisanego jej czynu nie budzi wątpliwości.

Na marginesie należy również podkreślić, że bezprawność opisanych wyżej zachowań oskarżonej wyłącza możliwość przyjęcia, że wskazanie przez H. K. (1) w szeregu dokumentach własnej osoby jako pożyczkobiorcy, stanowi o konkludentnym zawarciu umów pożyczek. Abstrahując od braku zgodnych oświadczeń stron takich „umów” i związanych z nim konsekwencji w sferze prawa cywilnego, stwierdzić należy, że zadeklarowany przez H. K. (1) zamiar zwrotu bezprawnie pobranych sum pieniężnych nie wskazuje, iż nie dopuściła się przywłaszczenia tych kwot. Obowiązek zwrotu bezprawnie przywłaszczonych środków pieniężnych ciąży bowiem na każdym sprawcy przestępstwa przywłaszczenia i gotowość wykonania tego obowiązku nie wyklucza przestępstwa (wyrok SA we Wrocławiu w sprawie II AKa 269/12, LEX nr 1220382).

Jakkolwiek Sąd Odwoławczy nie podzielił stanowiska Sądu I instancji w zakresie kwalifikacji prawnej czynu z art. 271§1 kk, to jednak opis czynu przyjęty zarówno w akcie oskarżenia, jak też w wyroku Sądu w zakresie poświadczenia nieprawdy w dokumentach kasowych, jest prawidłowy. Z dokumentów tych bezspornie wynika, że oskarżona jako osoba uprawniona do wystawienia miesięcznych raportów kasowych i miesięcznych zestawów zbiorczych wypłaconych pożyczek, poświadczała w nich nieprawdę co do tych okoliczności, jednakże takie działanie oskarżonej nie nosi znamion art. 271§1 kk. Brzmienie art. 271 kk nakazuje uznać, że dokumenty kasowe kp i kw oraz raporty kasowe, które sporządzała i podpisywała oskarżona, miały znaczenie prawne, ale tylko na gruncie prawa finansowego. Nie budzi też wątpliwości, że oskarżona była osobą uprawnioną do ich sporządzania. Jednakże, co błędnie przyjął Sąd orzekający, nie została spełniona przesłanka „poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie prawne”. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądowym, wyrażonym zarówno przez Sąd Najwyższy jak i Sądy Apelacyjne, dokument, dla objęcia go art. 271§1 kk musi rodzić nie tylko określone jego treścią i zakresem działania skutki prawne, ale wykraczać powodowanymi przez jego wystawienie skutkami prawnymi **na zewnątrz**. Przenosząc to na grunt niniejszej sprawy należy przyjąć, iż wystawione przez oskarżoną dokumenty kasowe służyły wewnętrznej, szeroko rozumianej księgowości spółki i wywołały skutki prawne wyłącznie w ramach wewnętrznej działalności tego podmiotu, a co za tym idzie, dokumenty przeznaczone do wewnętrznego użytku nie podlegają ochronie z art. 271§1 do 3 kk. Z tego też względu Sąd Odwoławczy poprawił przyjętą przez Sąd I instancji kwalifikację prawną czynu eliminując z tej kwalifikacji art. 271§1 kk w zw. z art. 11§2 kk, a z podstawy prawnej wymiaru kary wyeliminował art. 11§3 kk.

Biorąc pod uwagę czasookresy przestępczej działalności oskarżonej, wątpliwości Sądu Odwoławczego budzi przyjęcie w kwalifikacji prawnej czynu art. 12 kk, jednakże z uwagi na brak zarzutu oskarżyciela publicznego w tym zakresie, Sąd Okręgowy nie może poprawić tego uchybienia ze względu na to, że inne rozstrzygnięcie byłoby niekorzystne dla oskarżonej (art. 91§1 kk).

Odnosząc się do zarzutu sporządzenia uzasadnienia w sposób wewnętrznie sprzeczny, Sąd Okręgowy nie dopatrył się w uzasadnieniu Sądu I instancji żadnych sprzeczności tego rodzaju, by dyskwalifikowały wyrok tego Sądu. Wobec braku wskazania w apelacji jakie sprzeczności oskarżona miała na myśli, Sąd Okręgowy nie jest w stanie ustosunkować się do tego zarzutu.

Sąd Okręgowy nie podzielił również zarzutu bezpodstawnego obciążenia oskarżonej kosztami sądowymi w zakresie opinii biegłej. W ocenie Sądu Odwoławczego w przedmiotowej sprawie nie ujawniły się jakiegokolwiek okoliczności wskazujące na wystąpienie przesłanek z art. 624 § 1 kpk. W odniesieniu do osoby oskarżonej oraz całokształtu jej uprzedniej aktywności nie można przyjąć, że jej sytuacja rodzinna, majątkowa i wysokość dochodów nakazywały całkowite zwolnienie wymienionej od kosztów sądowych. Opinia biegłej z zakresu księgowości została wywołana w celu wyjaśnienia okoliczności przedmiotowego czynu i ustalenia wysokości szkody i jako pełna, jasna i wiarygodna, przyczyniła się do ustaleń stanu faktycznego przedmiotowego czynu, a w konsekwencji do uznania winy i skazania oskarżonej. W tej sytuacji, biorąc pod uwagę okoliczności ściśle osobiste dotyczące oskarżonej, a w szczególności, że jest ona zdolna do pojęcia pracy zarobkowej i będzie w stanie uiścić kwotę, do wyłożenia której została zobowiązana, brak jest podstaw do całkowitego zwolnienia jej od tych kosztów.

W przekonaniu Sądu Odwoławczego zasadne były natomiast zarzuty i wnioski oskarżyciela publicznego, które w konsekwencji doprowadziły do zmiany wyroku w tym zakresie.

Sąd Okręgowy podzielił przede wszystkim wywody apelującego prokuratora, iż Sąd I instancji nieprawidłowo przyjął w wyroku, że oskarżona przywłaszczyła powierzone jej pieniądze członków (...)w łącznej kwocie nie mniejszej niż 53.966 zł. Taką decyzję Sąd I instancji podjął na podstawie art. 5§2 kpk uznając, że zachodzą wątpliwości co do ustalenia prawidłowej wysokości tej kwoty ze względu na trzykrotną zmianę kwot wyliczonych przez biegłą z zakresu księgowości, które także różniły się od kwot wyliczonych przez zespół powołany przez Dyrektora (...)w S.. W tej sytuacji Sąd Rejonowy uznał, że oskarżona przywłaszczyła powierzone jej pieniądze w kwocie nie mniejszej niż te, co do których pobrania się przyznała. Zwrócić należy jednak uwagę na fakt, że Sąd I instancji rozważając i analizując opinię biegłej z zakresu księgowości pozytywnie ocenił tę opinię uznając ją za pełną, jasną i wiarygodną. Z opinii tej wynika jednak, że na zmniejszenie wyliczonej ostatecznie przez tę biegłą kwoty miał wpływ przede wszystkim fakt, iż prokurator w akcie oskarżenia nie uwzględnił pewnych osób i kwot z nimi związanych, zaś kwoty wynikające z tego sięgają 8.522 zł. Skoro więc Sąd rozpoznaje sprawę jedynie w zakresie czynu zarzucanego aktem oskarżenia, zaś w przedmiotowym akcie oskarżenia nie uwzględniono osób, które wcześniej były analizowane przez tę biegłą, to zdaniem Sądu Odwoławczego, biegła ta po zweryfikowaniu swojej opinii w odniesieniu do aktu oskarżenia, słusznie pomniejszyła wyliczoną przez siebie uprzednio kwotę o wartość 8.522 zł i w ten sposób ostatecznie wyliczyła wysokość przywłaszczonego mienia na kwotę 115.505 zł. Pominięcie przez Sąd Rejonowy tej okoliczności i uznanie przez ten Sąd, że kwota przywłaszczonego mienia była **nie mniejsza niż 53.966 zł**, pozwalało Sądowi Okręgowemu na poprawienie tej kwoty podwyższając ją do kwoty faktycznie wyliczonej.

Zważyć też trzeba, że wywołana w sprawie opinia tej biegłej, w swym całokształcie, została sporządzona w oparciu o materiał pozwalający na przeprowadzenie należytej analizy, stanowiącej jednocześnie o dostatecznym uargumentowaniu wyprowadzonych z niej wniosków. Zaakcentować należy, że z powodu braku całokształtu dokumentacji nie można kreować słusznego przekonania o braku stanowczości opinii. Przyjęcie zapatrywania przeciwstawnego byłoby wyprowadzeniem korzystnego dla oskarżonej skutku z samego tylko faktu nienależytego prowadzenia dokumentacji, które to nienależyte prowadzenie, w decydującej części, było efektem działań H. K. (1). W tym stanie rzeczy za miarodajną dla określenia wysokości zaistniałego niedoboru należało przyjąć podaną przez biegłą kwotę 115.505 zł (k. 1150v).

Zasadnym był również zarzut obrazy prawa materialnego, a mianowicie art. 46 § 1 kk, przez zaniechanie zobowiązania oskarżonej do częściowego naprawienia szkody wyrządzonej pokrzywdzonej J. M.. Podzielając argumentację oskarżyciela publicznego podnieść należy, że w myśl wskazanego przepisu w razie skazania i wystąpienia przez pokrzywdzonego z właściwym wnioskiem, sąd obowiązany jest orzec na jego rzecz obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości albo w części. Mimo złożenia przez wspomnianą pokrzywdzoną stosownego wniosku (k. 359), Sąd Rejonowy nie wywiązał się z tego obowiązku. W związku z tym zaskarżony wyrok należało zmienić przez zobowiązanie oskarżonej, na podstawie art. 46 § 1 kk, do częściowego naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonej J. M. kwoty 500 zł. Rozstrzygnięcie tej treści koresponduje z poczynionymi w postępowaniu pierwszoinstancyjnym ustaleniami, które w zakresie odpowiedzialności oskarżonej za powstały niedobór stanowiłyby realne naprawienie szkody wobec wszystkich pokrzywdzonych, którzy o to wystąpili. Ze wskazanej przyczyny niemożliwym było uwzględnienie wniosku oskarżyciela publicznego o orzeczenie obowiązku naprawienia szkody na rzecz J. M. w kwocie 1.350,00 zł.

Na akceptację zasługiwał również zarzut błędnego rozstrzygnięcia co do środka karnego w postaci obowiązku naprawienia szkody na rzecz, nie będących stronami postępowania, A. K. (1), C. H. (2) i W. K. (2). Przedstawione uchybienie, ujmowane przez oskarżyciela publicznego jako obraza art. 413 § 2 pkt 2 kpk, w istocie swej stanowiło omyłkę pisarską, decydującą o wystąpieniu naruszenia art. 46 § 1 kk. Nie ulega wątpliwości, że wyżej wymienione osoby nie były pokrzywdzonymi w sprawie H. K. (1). W tym stanie rzeczy zaskarżone orzeczenie zmieniono przez ustalenie, że wskazany w pkt III wyroku obowiązek naprawienia szkody dotyczy A. S. (1), C. H. (1) i W. K. (1) w miejsce błędnie przytoczonych danych: A. K. (1), C. H. (2) i W. K. (2).

Na aprobatę nie zasługiwał natomiast zarzut obrazy art. 410 kpk. Podkreślić należy, że z naruszeniem wskazanego przepisu mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy przy wyrokowaniu sąd opiera się na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej, bądź gdy opiera się jedynie na części ujawnionego materiału dowodowego (vide wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z 29 stycznia 2014 r., II AKa 261/13, LEX nr 1425427). Analiza pisemnych motywów zaskarżonego wyroku nakazuje przyjęcie, że Sad Rejonowy uwzględnił całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, jednakże wyciągnął z nich błędne wnioski. Podobnie brak jest jakichkolwiek przesłanek do przyjęcia obrazy art. 7 i 4 kpk. Jak stwierdzono wyżej, zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji prawidłowo rozważył i ocenił zebrane w tej sprawie dowody, z tym, że nieprawidłowo w oparciu o treść art. 5§2 kpk przyjął kwotę przywłaszczonego przez oskarżoną powierzonych jej mienia określając ją jako nie mniejszą niż 53.966 zł.

Podzielając w pełnej rozciągłości orzeczenie Sądu I instancji w zakresie winy oskarżonej co do przypisanego jej czynu, Sąd Odwoławczy nie dopatrzył się też, by orzeczona wobec tej oskarżonej kary były rażąco surowe. Biorąc pod uwagę czasookres przestępczej działalności oskarżonej, wysokość przywłaszczonych kwot, a także warunki ściśle osobiste oskarżonej, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że wymiar orzeczonych kar jest zgodny z dyrektywami art. 53 kk i następnych i powinien spełnić swoje zadania w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r., poz. 635) Sąd Okręgowy zasądził od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. S. (1) kwotę 516,60 zł, w tym 96,60 zł podatku VAT, tytułem wynagrodzenia za obronę oskarżonej z urzędu, wykonaną w postępowaniu odwoławczym (§ 14 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu- tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

Z uwagi na fakt, że w postępowaniu pierwszoinstancyjnym doszło do wystąpienia uchybień niezawinionych przez H. K. (1), w oparciu o względy słuszności, na podstawie art. 626 § 1 kpk, zwolniono oskarżoną od kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze stwierdzając, że wydatki tego postępowania ponosi Skarb Państwa.

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 437 kpk w zw. z art. 456 kpk, orzekł jak w części dyspozytywnej swego wyroku.